

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 20. januara 2020. godine
Br. ref.:RK 1501/20

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI180/18

Podnosilac

Metullahe Hoxha

**Ocena ustavnosti rešenja Vrhovnog suda
Rev. br. 144/2018 od 4. maja 2018. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnositeljka zahteva je Metullahe Hoxha, sa prebivalištem u naselju Sunčani breg bb, opština Priština (u daljem tekstu: podnositeljka zahteva), koju zastupa Ali Latifi, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnositeljka zahteva osporava rešenje [Rev. br. 144/2018] Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud) od 4. maja 2018. godine.
3. Osporeno rešenje je podnositeljki zahteva uručeno 13. juna 2018. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporenog rešenja kojim su podnositeljki zahteva navodno povređena prava zagarantovana članovima 3. [Jednakost pred zakonom], 4. [Oblik vladanja i podela vlasti], 21. [Opšta načela], 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 57. [Opšta načela] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članu 22. [Procesuiranje podnesaka] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 16. novembra 2018. godine, podnositeljka je podnela zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 29. novembra 2018. godine, predsednica je imenovala sudiju Safeta Hoxhu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bekim Sejdiu (predsedavajući), Selvete Gërxhaliu-Krasniqi i Gresa Caka-Nimani.
8. Dana 14. novembra 2019. godine, Sud je obavestio podnositeljku o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
9. Dana 14. novembra 2019. godine, Sud je od Osnovnog suda u Prištini tražio da priloži kopiju potvrde o tome kada je podnositeljki zahteva uručeno rešenje [Rev. br. 144/2018] Vrhovnog suda od 4. maja 2018. godine. Istog dana, Sud je prosledio kopiju zahteva Kancelariji glavnog državnog tužioca.
10. Dana 27. novembra 2019. godine, Osnovni sud u Prištini je dostavio Sudu potvrdu o tome kada je podnositeljki zahteva uručeno rešenje [Rev. br. 144/2018] Vrhovnog suda, sa datumom uručenja 13. jun 2018. godine.
11. Dana 18. decembra 2019. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Dana 5. jula 2012. godine, podnositeljki zahteva je odlukom [br. 03 br. 118-23644] Direkcije za obrazovanje opštine Priština prekinut radni odnos zbog dostizanja starosne granice od 65 godina na dan 13. juna 2012. godine. Ovaj poslednje navedeni datum predstavlja datum penzionisanja podnositeljke zahteva.
13. Neodređenog datuma, podnositeljka zahteva je tražila od Direkcije za obrazovanje opštine Priština da joj isplate tri mesečne plate na ime otpremnine za odlazak u penziju, dve mesečne plate kao jubilarnu nagradu kao i regres za godišnji odmor. Ovaj zahtev podnositeljke je odbijen *“zbog nepostojanja zakonske odredbe o primeni kolektivnog ugovora od strane Vlade Kosova”*.
14. Dana 27. jula 2012. godine, podnositeljka zahteva je podnela tužbu Osnovnom sudu u Prištini (u daljem tekstu: Osnovni sud), navodeći da prilikom donošenja odluke o penzionisanju, Direkcija za obrazovanje opštine Priština nije poštovala odredbe člana 42, 43. i 44. Opšteg kolektivnog ugovora, čime je, prema navodima podnositeljke zahteva, bila oštećena za tri mesečne plate na ime otpremnine za odlazak u penziju, dve mesečne plate na ime jubilarne nagrade kao i za regres za godišnji odmor, u novčanom iznosu od 1921,50 €.
15. Dana 31. marta 2014. godine, Osnovni sud u Prištini je presudom [C. br. 2088/12] usvojio tužbu podnositeljke zahteva i obavezao Direkciju za obrazovanje opštine Priština da podnositeljki zahteva na ime naknade isplati dve mesečne zarade kao jubilarnu nagradu i dve plate na ime otpremnine za penzionisanje u iznosu od 1401 € sa kamatnom stopom u visini od 3,5% koja se obračunava od dana prijema presude do konačne isplate.
16. Neutvrđenog datuma, Direkcija za obrazovanje opštine Priština je na presudu Osnovnog suda u Prištini uložila žalbu Apelacionom sudu zbog *„pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se žalba prihvati, tako da se pitanje vrati na ponovno razmatranje prvostepenom sudu, ili da se preinači i da se tužbeni zahtev tužilje odbije kao neosnovan.”*
17. Dana 6. septembra 2017. godine, Apelacioni sud je presudom [AC. br. 3789/2014] usvojio, kao osnovanu, žalbu Direkcije za obrazovanje opštine Priština i preinačio presudu Osnovnog suda na taj način što je odbio kao neosnovanu tužbu podnositeljke zahteva da se Direkcija za obrazovanje opštine Priština obaveže da podnositeljki zahteva isplati na ime naknade dve mesečne zarade za jubilarnu nagradu i dve plate na ime otpremnine za odlazak u penziju.
18. Protiv gore navedene presude Apelacionog suda, podnositeljka zahteva je podnela zahtev za reviziju Vrhovnom sudu, navodeći povrede odredaba parničnog postupka i pogrešnu primenu materijalnog prava.
19. Dana 4. maja 2018. godine, Vrhovni sud je rešenjem [Rev. br. 144/2018] odbacio kao nedozvoljen zahtev podnositeljke za reviziju jer je vrednost spora

bila ispod zakonske granice na osnovu koje se mogu razmatrati zahtevi za reviziju.

Navodi podnosioca zahteva

20. Podnositeljka zahteva navodi da je Vrhovni sud time što je odbio njen zahtev za reviziju kao nedozvoljen, povredio njena prava zaštićena članovima 3, 4, 21, 22, 23, 24, 31. i 57. Ustava, kao i pravo zagarantovano članom 6. EKLJP.
21. Podnositeljka zahteva navodi povredu članova 3. i 4. Ustava koja je nastala zbog činjenice da se prema svima ne postupa jednako zbog toga što, kako ona navodi: *“neke moje kolege su stekle pravo na jubilarnu platu povodom odlaska u penziju, a ja godinama tražim neosporivo pravo”*.
22. Podnositeljka zahteva takođe navodi povredu poglavlja I i II, konkretno članova 21, 22, 23, 24, 31. kao i člana 57. Ustava koja je nastala zbog činjenice da Direkcija za obrazovanje opštine Priština *“nije primenila član 90 Zakona o radu i Kolektivnog ugovora, i time [...] povredila osnovna ljudska prava i slobode, zagarantovane Međunarodnom konvencijom iz 1948. godine, Ustavom Kosova, poglavljima I i II, kao i Zakon o radu, Kolektivni ugovor potpisan od strane Vlade Kosova, Ministarstva rada i socijalne zaštite, Ekonomske komore, Centralnog sindikata, koji garantuju svim javnim i privatnim službama da se nakon penzionisanja za svakih 10 godina isplaćuje po jedna plata i 2 mesečne plate zbog odlaska u penziju”*.
23. Podnositeljka zahteva dalje navodi da u njenom slučaju nisu sprovedene norme Zakona o radu, Kolektivnog ugovora i Konvencije koje su zagarantovane Ustavom Kosova.
24. Što se tiče odlučivanja od strane Vrhovnog suda, podnositeljka zahteva navodi: *“Vrhovni sud je svojim rešenjem odbacio reviziju kao nedozvoljenu, obrazlažući je članom 215 ZPP-a, ali takođe i članom 211.3 ZPP-a, navodeći da ukupna vrednost predmeta spora ne prelazi iznos od 3000 evra, i da se sud uopšte ne upušta i tačku 4 člana 211, tačke c) koji kaže da: da u sporovima iz radnih odnosa koje inicira zaposleni protiv odluke o prekidu radnog odnosa, revizija je uvek dozvoljena, izuzimajući određene tačke člana 211 ZPP-a”*.
25. Na kraju, podnositeljska zahteva traži od Suda da se: *„bivšoj učiteljici prizna pravo na propratne plate koje joj pripadaju za svakih 10 godina, 1 plata i 3 propratne plate“*.

Prihvatljivost zahteva

26. Sud prvo ispituje da li je podnositeljka zahteva ispunila sve uslove prihvatljivosti, predviđene Ustavom i dalje precizirane Zakonom i Poslovníkom.
27. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. Ustava, koji propisuje:

Član 113

„(1) Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

(7) Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.

28. Sud takođe ocenjuje da li je podnositeljka zahteva ispunila uslove prihvatljivosti, koji su dalje propisani u Zakonu. S tim u vezi, Sud se poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47 [Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48 [Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49 [Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku...”.

29. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnositeljka zahteva ovlašćena strana, koja osporava akt javnog organa, odnosno rešenje Vrhovnog suda Rev. br. 144/2018. Podnositeljka zahteva je takođe navela prava i slobode za koje tvrdi da su povređena, u skladu sa uslovima iz člana 48. Zakona.
30. Sud uzima u obzir i pravilo 39 (1) (c) Poslovnika, koje propisuje:

„Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

(c) ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva [...].“

31. U ovom slučaju, Sud primećuje da je osporena odluka (rešenje Rev. br. 144/2018) Vrhovnog suda dostavljena podnositeljki zahteva dana 13. juna 2018. godine, dok je ustavni zahtev podnet 16. novembra 2018. godine.
32. U ovom smislu, Sud primećuje da je ustavni zahtev podnet van zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, koji je propisan u članu 49. Zakona i dalje utvrđen u pravilu 39 (1) (c) Poslovnika.
33. Sud podseća da je svrha zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika, da promoviše pravnu sigurnost, obezbeđujući da se slučajevi koji se odnose na ustavna pitanja razmatraju u razumnom roku i da prethodne odluke nisu stalno otvorene za osporavanje (vidi slučaj *Sabri Güneş protiv Turske*, predstavka br. 27396/06, presuda od 29. juna 2012. godine, stav 39, i *mutatis mutandis*, vidi slučaj br. KI140/13, podnosilac zahteva *Ramadan Cakiqi*, rešenje o neprihvatljivosti od 3. marta 2014. godine).
34. Na osnovu gore navedenog, zahtev nije podnet u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika.
35. Sud utvrđuje da je zahtev podnositeljke podnet van roka i treba da se proglasi neprihvatljivim, jer nije podnet u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika.

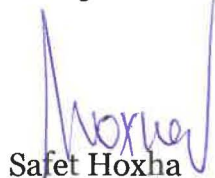
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika o radu, dana 18. decembra 2019. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI OVU odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Safet Hoxha

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi